

بررسی کشتارگاهی فراوانی حامل های ویروس تب برفکی در گاوهای ذبحی استان خراسان رضوی با استفاده از روش (Real time quantitative PCR)(qPCR)

فاطمه صدرنیا، زیبایی، حق پرست

مقدمه و هدف: تب برفکی یک بیماری ویروسی می باشد، عامل آن ویروس *FMDV* است که یکی از کوچک ترین ویروس های حیوانی است که به خانواده پیکورناویریده و جنس آفتوویروس تعلق دارد. این بیماری نام های متعددی از قبیل *infectiousApthousStoomatiris*, *EpizoticApthae*، *ApthousFever* و اسامی محلی از جمله دباغ، دباغه، تب تاولی، دهان جوشه، شلی و... دارد. بیماری تب برفکی باعث کاهش شدید وزن، توقف تولید شیر، بی اشتها، کاهش تولید پشم، تلفات حیوانات جوان، سقط جنین و لنگش در حیوانات زوج سم را موجب می شود. حیواناتی از قبیل گاو، گوسفند، بز، خوک، گاو میش و گاو شتر و انسان به این بیماری ویروسی مبتلا می شوند. تب برفکی یک بیماری فوق العاده مسری می باشد که تعداد کمی از ویروس می تواند باعث آلودگی میزبان گردد. اپیدمیولوژی تب برفکی پیچیده بوده و به وسیله فاکتورهای مختلف ویروسی، میزبان و محیط تحت تاثیر قرار می گیرد. عوامل متعددی نظیر تعداد تیپ ها و سروتیپ های مختلف ویروس، قدرت زیاد موتاسیون، تغییرات سریع آنتی ژنیک، پنهان ماندن علائم ژنتیکی در اثر ابتلا به بعضی از تیپ های خاص، قدرت انتقال بین گونه ای، هزینه های بسیار زیاد کنترل، شکل گیری حاملین و مقررات سخت بین المللی برای کشورهای دارای این بیماری از دلایل پر اهمیت بودن آن می باشد.

مواد و روش کار: در این مطالعه تعداد ۹۸ لوزه و نمونه کام نرم از کشتارگاه اخذ و در آزمایشگاه طی مراحل مختلف با استفاده از کیت مخصوص استخراج *RNA* و به روش *Real time PCR* مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصل نشان داد از میان این ۹۸ گونه حیوان که فاقد علائم بالینی بودند تعداد ۷۰ نمونه از لحاظ حضور ویروس مثبت و تعداد ۲۰ نمونه منفی ۸ مورد مشکوک بودند.

بحث و نتایج: نتایج نشان داد که حضور ۷۱/۴ درصدی ویروس را در گاو های محدوده استان خراسان که جهت کشتار به کشتارگاه ارجاع داده می شوند می تواند مورد توجه دامپزشکان و تصمیم گیرندگان مدیریت و کنترل پیشگیری بیماری تب برفکی قرار گیرد.

واژه های کلیدی: تب برفکی، *Real time quantitative PCR*، خراسان رضوی

بررسی نماتودهای گوارشی یک رأس بز وحشی (*Capra aegagrus*) منطقه کلپیر استان آذربایجان شرقی

شاهرخ شیرازی^{۱*}، علی اسلامی^۲، سید بابک پورمند^۲، سالار ضرابی اهراب^۱، سجاد وحیدی مددلو^۳، محمد محجل ملکی^۴

۱_ دانشجوی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، گروه انگل شناسی دامپزشکی، تهران - ایران ۲_ دامپزشک بخش خصوصی ۳_ دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، گروه انگل شناسی دامپزشکی، تهران - ایران ۴_ دانشجوی کارشناسی ارشد رشته انگل شناسی دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر، اهر، اهر - ایران.

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: shahrokh_vet@yahoo.com

در پائیز سال ۱۳۸۹ از یک رأس بز وحشی (*Capra aegagrus*) ۱۱ ساله که با مجوز سازمان محیط زیست استان آذربایجان شرقی شکار و کالبدگشایی، دستگاه گوارش آن به طور کامل جدا شده و به آزمایشگاه انگل شناسی پلی کلینیک تخصصی دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران انتقال داده شد و پس از شستشوی محتویات با الک مش ۱۰۰ و بررسی محتویات، انگل ها جدا شده و زیر میکروسکوپ نوری مورد بررسی قرار گرفتند.

پس از بررسی، مشخص شد که نمونه مورد بررسی، آلوده به نماتودهای شابریتا اوینا (*Chabertia ovina*)، ستاریتا دیجیتاتا (*Setaria digitata*) و تریشوریس (*Trichuris sp*) می باشد.

واژه های کلیدی: نماتود، آلودگی، بز وحشی، آذربایجان شرقی.